

229. Zesde Pancrasser dictee (auteur: Wim Meyles)

De inburgeringscursus

Van allochtonen in ons land zal binnenkort geëist worden dat ze zich ter wille van hun integratie uitgebreid oriënteren op de Nederlandse taal en cultuur.

Sociologen en andere academici ruziën echter nog over de vraag welke thema's in een dergelijk programma thuishoren.

Moeten immigranten bijvoorbeeld in staat zijn een typisch Nederlands culinair product als aardappelen met sperziebonen en een karbonadje te bereiden?

Moeten zij, net als wij, het Wilhelmus en andere liederen uit ons nationale repertoire, over havencafés en leeuwen in hun hemdje, kunnen meezingen, of is neuriën voldoende?

Sport- en spelfanaten zullen betogen dat iedere nieuwkomer minstens eenmaal gebingood, gebowld en gemountainbiket moet hebben.

Biologen zullen daarentegen vooral kennis van onze flora en fauna bepleiten, zodat men dahlia's van paardenbloemen kan onderscheiden, en dieren kan identificeren die in groten getale voorkomen, zoals Kieviten, bisamratten en rottweilers.

Coryfeeën op het gebied van tv en amusement willen de cursisten vermoedelijk een royale portie quizen, soapseries en showprogramma's voorschotelen.

Unanimité bestaat wel over de centrale plaats die vocabulaire, spelling en grammatica moeten innemen.

De correcte toepassing van woorden die voor alledaagse situaties benodigd zijn, zoals patates frites, bouwfraude en anticonceptie, dient vanzelfsprekend een hoge prioriteit te krijgen.

Het gebruik van termen die een bepaalde affectie of antipathie uitdrukken en niet in elke context gehanteerd kunnen worden, zoals klerelijer, schattebout, huichelaar en takkewijf, moet zorgvuldig uitgelegd worden.

Oer-Hollandse woorden, die u feilloos opschrijft, zoals onmiddellijk, pyjama, nochtans en faliekant, mogen uiteraard niet aan de lesstof ontbreken.

En zo kan het wellicht gebeuren dat het groot Pancrasser dictee over enkele decennia gewonnen wordt door een Afghaan, een Ethiopiër of een Oezbekistaan.